

1138. szám.
1880. Junius 13.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. **8** frt, 6 hóra **4** frt, 3 hóra **2** frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúsnál. **Kiadóhivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos noupaireille sor 10 kr.

XXIII. évfoly.

C S I M, B U M!

*A lourdes-i szűznek szent vitézi
Dögönyözik a nagy dobot:
»Keresztyének, hej körbe, körbe,
A mire kérünk, nagy dolog: —
A lourdes-i szűz tiszteletére
Czifra, selyem zászlót veszünk.
Csim, bum!
Adjatok erre pénzt nekünk.«*

*És az ilyen dicső, nagy eszme
Megleli mindig emberét,
Hisz' azért vannak a világon
Szemet forgató szent herék,
Hálistennek: Magyarorszáig is
Tart magának egy Lonkayt,
Csim, bum!
Tart szemforgató Lonkayt.*

*Magyar Államban ő kigyelme
El is kiáltá már magát:
»Jó magyarok, a lourdes-i szűznek
Ki legnagyobb bolondja hát?
Ki ad legtöbb szent piczulákat?
Tartom a zászót, adjatok!«
Csim, bum!
A felhívás szörnyen hatott.]*

*Mezítlábra vetkőzve jönnek
Gróf- és báró-kisasszonyok,
Arczukon, mint tökön a holdfény
Bamba áhítat mosolyog.
Potyog a pénz, akár a polyva,
Gyűjtő-strimfli hizik, dagad
Csim, bum!
Zászló is lesz, pénz is marad.*

Oh, boldogak az együgyűek,
Már a földön kész angyalok,
Forsponon jutnak mind az égbe;
Ki zászlóra nem ad: gyalog,
Mi lesz belőlünk, szegényekből,
Se ezüstünk, se garasunk,
Csim, bum!
Az égbe majd késő jutunk.

Van az országnak mostan épen
Éhkel küzdő sok koldusa,
S — egy fillér nem sok — nem adnátok
Azoknak annyit sem, soha.
— Szent urak, dámák, kik potomba
Annyi pénzzen tul adtatok
Csim, bum!
Szegyeneljétek magatok.

Lantos Sebestyén.

ASSZONYT KISÉR, — ISTENT KISÉRT.

EGY JÓ PAJTÁS REGÉNYÉBŐL.

Irta: JÓKAI MÓR.

— Folytatás. —

SZÉP egyetértés van ennél a háznál. Itt minden ember fél egymástól, a szegény leány valamennyitől, s az egész háztól fél az egész városrészt.

S ez nekem nagyon tetszik.

— Hanem hát már most, uram, három-negyed nyolczra. Ha ön nem siet, másfél óra múlva itt lesz a végrehajtó s elkótyavetyélik magát Kozák urat is, ha nem akar a helyéből mozdulni. Annál fogva én azt tanácslom önnek, hogy fogadja el tőlem a kínált összeget, mint előleget, s azután majd ledynamitozzuk apródonkint a tartozást: nem kell az nekem egyszerre.

— Gyerünk fel a szobába: itt ne beszéljünk, minden szomszéd füle itt van.

»Szoba« annyit tett, hogy Agnes szobája.

A leány készen volt már a hajával, a gazdasszony meg a reggelivel. A cikóriás kávé valami átlátszó tejjel ott párolgott az egyetlen asztalon: természetesen abrosz nélkül, ellenben két fulehagyott findzsában. Egy tegnapi zsemlye volt hozzá megapritva szeletekre.

Kértem az öregot, hogy lásson hozzá, mig el nem hül. A krapula utáni mogorva kedélyre nagyon jótékonyan hat a forró kávéféle. A leány is hozzá ült: nem mondta, hogy ma már

kávézott egyszer. Tőlem is megkérdezték, hogy hát én iszom e? de én azt feleltem, hogy csak paprikás szalonnát szoktam reggelizni.

A közben egészen ráértünk az üzletünkről beszélni.

Nem volt olyan könnyű azt az ezer forintot nyélbe sütni.

Az öreg abban gyanakodott, hogy hát ha szép czim alatt ki akarom őt a pokoltüzes gyárából firunczvánczigolni ezzel a pénz rá erőtéssel. Szerelmes volt a gyárába: valóságos pyromaniacus volt.

— Hát nem bánom; én odaadom önnek ezt az összeget — kölcsön; — váltóra. Váltó mindig van nálam.

De az az öregnél is volt.

Most meg azon gyanakodott, hogy hátha uzsorás vagyok. Mert hej furfangos nép az! Mikor megtudja, hogy valakit exequálni akarnak, odamegy hozzá: »Azt hallom önnek pénzre van szüksége? Én adok kölcsön. Csak ötös kamatra.« — »Ide vele!« — Mikor aztán a pénzeszámlálásra kerül a sor, akkor sül ki, hogy *hónaponkint* volt értve az *ötös kamat*. Három hónap múlva aztán ő jön exequálni.

Tehát legelőször is azt kérdezte tőlem a pupos:

— De milyen kamatra?

— Megmondom őszintén, hogy *igen nagy* kamatra adom. Azt kívánom kamat fejében, hogy a mig az ur e váltót be nem váltja: addig a leányát se egy rossz szóval, sem pedig tettelegkedéssel érinteni nem fogja.

Agnes erre felugrott az asztaltól.

Az öreg azonban nem engedte elfutni. Odahívta magához.

Most értette már egészen a dolgot! Hiszen nem uzsorás ez a vendég ur. — Hanem sokkal rosszabb. Egészen az ő *ideálja* ez az ur.

Odavonta a keblére a leányát s megcsókolta a homlokát gyöngéden.

— Mátul fogva áldásom reád!

A leány reszketett.

Vettem észre a pupos szándékát: hogy oda akarja ültetni a leányát arra a székre, a melyiken én *ülök*. — Én hát fölkeltem róla.

— No hát áll az alku? Kérdezém.

— Áll! E naptul fogva szentség lesz ezen szoba.

Derék férfit!

— De nehogy feledésbe menjen az a szép ígéret, hát tegyük írásba.

Kaptam egy darab krétát (a korcsmáros zsebében szokott az ott lenni: nem is volt dupla) azzal fölirtam a szoba ajtóra kívül is belül is:

»Ezen szoba szentség mindenkire nézve!«

A pupos ez alatt megírta a váltót a piros tintával. Abból tudtam meg hogy »Templomtornyai Hageusnak« hiják. Jó családbul való lehet.

A mint aztán a pénzt és a váltót kicseréltük, megveregette a leálynak az orcáját.

— No most én elmegyek dolgaimat rendezni. Te pedig ma nem mégy a varróba. Soha sem mégy oda többet. Nem engedlek többé idegeneknél dolgozni. Megélsz mint az én leányom, magadhoz illő módon. A mig én odaleszek, itthon maradsz, és a mi drága jó barátunkat illendően elmulattatod. Engemet aztán itt a kis ajtón eresztess ki, hogy a Kozák ne lásson meg, hogy magamba megyek ki. Kérem az urat is, kedves jó barátom, hogy ha máskor meglátogat bennünket, ezt a kis ajtót használja. Innen egyenesen az utcára lehet

lejutni. Senki se veszi észre. Holnapra csináltak hozzá egy extrakulcsot.

A derék jó ember maga vitt oda a kis szobából nyíló kamrácskába, a honnan egy kis ajtó nyílt az utcára, a honnan nem nagy ugrással lehetett jutni egy káposztás kertbe s onnan ki az utcára: némi kis kapaszkodással ugyan ezen az uton vissza.

Ez hát egészen rendben van. Jobb embert kívánni sem lehet mint Hageus ur — délelőtt.

Mikor visszaléptem a leány szobájába, az szegény ott állt sápadtan az asztal mellett s nagy busan nézett arra a kis kosárcájára, a miben mindenféle kötő, varró szerszámai álltak. Azzal szokott karonfogva sétálni a varróig máskor.

Nem várta, hogy én szólítsam meg. Nagy bátorság volt benne.

— Tudja ön, hogy mi jót tett ön most velem?

Nem tudtam kitalálni.

— Azt, hogy most már az atyám mind azt a bántalmat, a mit eddig *reggelre és estére* szokott felosztani, ezentul megduplázva adja ki *egyszerre* este.

— Ne féljen semmit. Gondoskodom én arról, hogy ez az én feliratom itt az ajtón este sötétben is respektálva legyen. Hanem elébb kérek öntől valamit.

Csak a fejét rázta.

— Adjon nekem most egy kötőtűt.

No azt ugyan soha ki nem találta volna. Ezt nem tagadhatta meg, kihuzott egy kötőtűt a kosarából s kíváncsian várta hogy ugyan mit kezdek vele?

Én pedig azt kezdtem vele, hogy a kabátom ujjait feltűrtem a karomrul, s aztán a veres tintába mártott kötőtűvel apró pontokat raktam fel a bőrömrre, a mikből egy zérus, meg két összetett tör került elő.

Mikor a leány észrevette, hogy mi sül ki ebből, ijedten ugrott oda hozzám s megkapta a kezemnt.

— Mit akar ön? Tudja ön, hogy mit cselekszik ön most?

— Tudom.

— Az Isten szerelmére! Hisz ön akkor el van veszve!

Sokszor elvesztem én már: úgy látszik rosz pénz vagyok, mindig megkerültem.

Nem feleselt velem többet: bátor gyerek volt ez. Kapta a zsebkendőjét s letörülte a karomról az abracadabrárt. Még nedves volt.

Nevettem én azt. Azért ott maradt a tetővirozás.

— Nem megy ez le, — ne féltse; — a jóféle fuchsint szappannal se lehet lemosni a bőrről. Ne is féltsen engem semmitől. Én hetedik gyerek vagyok. — Megyek vissza Kozák urral beszélni. — Ön pedig csak menjen a maga varró-intézetébe. Legjobb önnek ott. Az-

tán este ne féljen haza jönni. Nem fogja önt bántani se az apja, — se *másvalaki*.

Milyen öröme volt szegénynek, hogy azt a kis kosárkát megint a karjára ölthette!

Milyen boldogság az némely leánynak, mikor a kézi munkájához visszaszabadulhat. Nem értjük azt mi férfiak.

Kezemet nyújtottam neki s ő azt megszorította.

De már most tegyünk ide megint három pontot, mintha három dynamit bomba volna.

(Folytatása következik.)

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs baratom uram!

Utolyara akarta mig kormány szajunk izit jól megcsinyalni: tárgyalatja velünk cukor-adora vonatkozó javaslatot.

Furfangos egy fogas. Így akarja magatnalunk beidesgetnyi. Nem izs okozkoya roszul. Gondolya magában: no, hat ha ma maranyi sog mindenfile adotul elmegy gusztusa anak az elenziknek, hat adok neki egyet olyat, kit lason szivesen. Czukor ado lesz neki izs ides.

Jaj, hanem hat vagyunk mi izs rokak. Rajtunk ki nem fox Kupa. Mar ipen akartam proponalni, hogy jól van, tárgyaljunk le franya czukor-adot, de azutan aztan daczara nagy hösignek,

valahogy haza ne bocsasanak bennünket, ha nem miltoztassik kormanynek befejezisül mig valami eczet-adó-filit is tárgyalatnyi elenzik szajizinek visszaallitasa viggett.

Hat akkor elő alya magat *Helfy*, a ki mindenben olyan talalikony, s a kiről öröki sajnalni lehet, hogy nem ű fedezett fel puskaport izs, izs beagya határozati javaslatot, hogy miutan orszag il csupa keserüsiggül, idezs czukorunalunk szo sem lehet. Czukor-adó vitesik le haz asz talarul.

Így mig job.

Maratam

alazatozs szolgál

Tallérossy Zebulon.

A STRIKE.

P—y majszter. Hó, ne hagyjátok rám ezt a sok munkát!
A strikolók. Előbb szállítsa le majszter úr a hő-fokot.

TALLÉROSSY ZEBU-

- Többszörös tapasztalat után

Ha nyári szezon gyün, nehiz hazban ülnyi,
Beh jól esik innen haza menekülni.

Otthon nyöl az öröm: zenyimek leanykak,
Hoztam-e új ruhat, czipöt? hatot? várják.

Vagyok objektuma finyezs ünepilnek,
Irkezisemkor szol dikzio meg inek.

Iczik gyün: minyisztert neki maj nyerjek meg,
Borovicskajára hogy agyon patentet.

LON VAKACZIOJA.

versebe rántotta saját úri maga —

Nyö-egyleti elnyög vizitelizst csapja:
Jó hogy ithon vagyok, csapjak tarczat csapra.

Plebanus urtul se zember menekülhet:
Jó hogy ithon vagyok! agyak lurdi szüznek.

Lefeküdnik ijjel, nagy faradalomtul
Aludnyi — nem lehet; — zeng »iljen« bolondul,

Ki veszi hat tülem rosz neven, ha osztan
Mig nagyobb a kedvem vakaczio utan.

ÁCSÉR PISTA BÁCSI tapasztalatai.

Volt nekem halljátok egy kedves komám, a ki igen szerette a bort. Halála után felbontották s kiszült, hogy azért szerette úgy a bort, mert víztömlő helyett egy boroskulaes volt a gyomrában.

Azt mondja egyszer az én Gazsi komám. Te Pista gyertünk kacsázni! Ráálottam és mentünk. — Egy jó félóraig mehettünk már, midőn észrevettem, hogy puskám helyett a feleségem guzsalyát hoztam el.

Egy vasárnap reggel szokásom ellenére vándászni mentem. »Szultán« kutyám is kísért egy darabig, de azután visszatért: eszébe jutott, hogy ma ünnep van.

Az se volt ám bolondság a mit az én másik kutyám a »Szamos« tett, halljátok! Eladtam egy jó barátomnak, a ki la ott vagy tizmértföldre tölem; azonban nem vesztettem rajta, mert ha az én barátom egy nyulat lött, a »Szamos« hűségesen nekem hozta haza.

Sebestyén deák a színházban.

A nemzetiben mindennap más-más vendég. Ez konkurencia Szikszaynak. Mert az a színház már nem is színház, hanem vendéglő.

Ellinger bácsi búcsúzik a színháztól. Öreg volt már, hát el kell mennie. Egyáltalában nem ő az oka hát elmenetelének; — még az sem, hogy még mindig olyan jó hangja van.

Ellinger bácsi aztán nem fél maga attól, hogy az hangmassa, a mi még benne rekedt, az egyhangu magányban egyszer csak felrobban?

*Szegáll —
Rajt' a szakáll,
Mint a szeg áll,
Nagy a pedál,*

*Hangja székál,
Placzra hát minek áll?*

A nép meg az »Uj háziur« bajain mulat. A darabot fordította Fáy. Az egészben aztán csakis annyi a fáyn.

Hát azok meg mit csinálnak Bécsben? Pálmay, ebben tied a pálma. Most már aztán süsd is meg azt a galambot.

*Eleven galambot
Kapott Ilka naccsám,
A mint ille ott fenn,
Szinészek karzatján.*

*Vaj' azt a galambot
Nékie ki adta?
Eleven galambot,
Eleven galambja.*

Bozontos Uszubu a helezetrül.

Jöv van! Jó tette Csanágyi bá', hogy beléje fogózkodott kigyelmed is a tárgyalások talyigájába — hátulrul. Hogy aszongyák, hogy elürül kéne huznya inkább, hogy haladnánk mentül hamarébb előre, a vakáció előtt. De hász éppegest ak kéne még! Hám mink negyvennyócizok taláng luak vagyunk?

Országgyűlési Schnadahüpferek.

Ugron Gábor indítványoz:
Pártolja öt Ugron Ákos.
A fővezér Ugron Gábor
Ugron Ákos meg a tábor.
Szavazás van: két Ugronok
Uni-so/ó felugranak.

Nagy szónok a Kozma Pártén,
Szónoklata mind kopár tény.
Végighallgattam egy párt én
S örültem hogy Kozma Pártén
Beszédét követte kár-tény
Nem a jobb, de a balpártén.

K - s M - n.

Remete-lyuk.

— Rege a Karl-Ludvig fedézetén, Esztergomba menet. —

Verőcze és Nagy-Maros között a Dunának balpartján is hegyek emelkednek, melyek néhol egész a vizszéléig tolazkodnak s meredeken nyulnak a magasba, köves kopár oldalukról nem egyszer hengerítve köveket a lábuknál elfutó vaspálya utjába. A legnagyobb vigyázatra van szükség, hogy a gördülő kövek szerencsétlenséget ne okozzanak.

E részben kopár hegyek oldalában, ugy a hegy közepe táján egy helyütt számos kis fülke látható. Némelyik mélyebben nyúlik be a hegy gyomrába s kitűnő barlanglakás lehetett valaha.

Az is volt. Legalább azt tartja a néphagyomány, mely e fülkék egyikét »remete-lyuknak« nevezi.

Sok száz év előtt — így tartja a monda — lakott itt egy vén remete. Senki sem tudta: mikor jött ide, a legidősebb ember is még az apjától hallotta, hogy már az ő korában ott lakott. Nagyön öreg volt már az anachoréta s nem is mozdult ki barlangjából soha. Jóságú emberek gondoskodtak élelméről, oda hordván, a mi kevesük volt, a barlang szádába.

Legnagyobb jöltevői azonban nem az emberek voltak, hanem — egy szamar. Ez volt gondviselője, itató dajkája. A jámbor állat minden hajnalban kijött a barlangból, hátán keresztbe vetett két korszóval. Biztosan haladt a megszokott szűk ösvényen lefelé, le egészen a Duna széléig; ott aztán bement a vízbe egész odáig, a hol a vízben a két korszó megmerülhetett. Az így megtelt korszókkal aztán visszament a barlangba.

Igy ment az hosszú éveken át. A vidék népe minden reggel arra látta járni a hü állatot s kegyeletes figyelemmel kísérte szamaritánusi utáiban.

Egy hajnalon azonban pajkos gyermekek megállították a szegény párát a hegyről lefelé ballagtában s a két korszó száját bedugták, kíváncsian nézvé, mi tevő lesz most a jámbor fülés?

Az pedig bement a vízbe a szokott helyig s ott megfordulva, visszafelé indult. Kierve azonban megérté, hogy a korszó nem lett nehezebb s ismét visszafordult és most már jóval mélyebben ment be a Dunába, hogy no most már megmerül a korszó. Azonban újra azt kellett tapasztania, hogy

hiába fáradt s most már harmadszor indult be a vízbe.

A gyermekeknek nagy multságot okozott a csácsi zavara, csak akkor ijedtek meg, mikor látták, hogy a talaj eltűnik a szegény állat lába alól, bebukik a mélységbe, majd fölmerül egy pillanatra, de elkapja a víz sodra, elmerül s többé nem tűnik elő. Csak a két üres korszó uszik a víz színén lefelé.

A jámbor állat odaveszett. S mikor napok mulva az emberek fölkeresték a barlangot, hogy az öreg remetének élelmet vigyenek, — ott találtak a szegény öreg anachoretát barlangja előtt, halva . . .

Ez a »remete-lyuk« lakójának története, melyet e vidéken mind a mai napig hiven megőrzött a szájhagyomány.

Személyi hir.

— Szana Tamás, a Koszorus, Velenczébe ment kőszörűsnek.

Logikai bizonyítások.

Első tétel: »Si duo faciunt idem, non est idem.«

Bizonyítékok: 1. Ha a vendég vizet tölt a borba, az egészen más, mintha ugyanazt a vendéglős cselekszi. — 2. Ha a kritikus czítálja az írót, az egészen más, mintha ugyanazt a fenyítő bíróság cselekszi.

*

Második tétel: Bis dat, qui cito dat.

Bizonyíték: Ha egy fiatal menyecske az ő férjét az esküvő után öt hónap mulva egy új világpolgárral ajándékozta meg, ez legalább is olyan főfájást okoz a férjnek, mintha egy évvel később ikrekkel lepte volna meg felesége.

Dr. Morgó.

Kirántott reminiscenciák a kirándulók esztergomi élményeiből.

— Rendbeszedte egy rendező. (De nem esztergomi.) * —

Az ebédnél.

(Sziutér egyik főasztal, melynek fejénél fényes udvari személyzetével praesidál **Zirzen Janka** a jubiláris directrix. Jobbján settenkedik **Stettina Ilona**, az Eötvös alap vagyis a **Péterfi** Allérek pénztárnoka, Zirzennel szemben ül egy papi celebritás, kit is a rendező rangjához illőleg diákul szállít meg.)

Rend. Rogo Reverendis-ime, habent ne panem?

Rndissimus. Ago gratias Domine spectabilis, habemus „**Panem et Zirzenses.**“

A hajón hazáig.

(Lauka, György Al. Komócsy Józsa. Vastagh Gyuri és Lantos Sebestyén deák beszélgetnek.)

L. Hát nemes urak, tudjátok-e micsoda tartomány volt **ma**, a honnan most hazajövünk?

Gy. A. Hát mi lett volna más ma is mint, máskor, Esztergom tartománya.

L. Nem az barátom hanem Románia.

Gy. A. Halljuk a magyarázatját.

L. Mivelhogy annyi sok **román** író és egy **román** író is, (magam is!) volt ma a lakója, meg hogy oly **romántikus** tájéka van.

K—y. Nem úgy van az don Gusztávó! Sok minden fajta író volt itt, tehát nem Románia ez hanem **Írónia**.

Gy. Az sem helyes, mert hát **írónia** sem ország, sem tartomány; jobbat mondok én annál. Mivelhogy manapság az írónál a földolog nem annyira a gyors ész, mint inkább a gyors kéz, a gyorsan **író kéz** ennél fogva helyesebb elnevezés lesz az **írókézia**; ez legalább lakható geográfiai fogalmat fejez ki.

Vastag Gy. (basonló hangon nagy mordul közbe mordul.) Jé, hogy assuj egye meg addógotokat! hát ammi-féle féfa-csoku feefogás, hogy csak írókról beszéltek? Hát a **művészek** hó maradtak hé?

Gy. Igaz, igaz, Gyurka! No hát legyen a mű-**vész**-kompania kedvéért Mű-**Vészt**alia.

L. S. Egyétek meg a geográfátokat. Egyik név sem helyes, még a mostani Esztergom, az se helyes hanem állítsuk vissza Esztergomnak az ősrégi nevét, a mely úgy hangzik, hogy **Isztergran**. Ez aztán jelent is valamit, kit magyarul, kit diákul, s van is neki értelme.

K—y. Már mi a ménkü értelme lehetne ennek magyarul is, diákul is?

S. s. Voila. **Isz**, — **ter**, — **gran**, = azt teszi hogy: **Isz** = iszunk; = **ter** = háromszor, **grand** = nagyot.

Mind. Helyes! igaz! éljen! (Isznak rá hármal nagyot, s ezzel a fenforgó vita végétérvén „**Isztergran**“ ősz elnevezés, mint legilletékesebb, általános tetszés közt rehabilitáltatik, s in integrum restituáltatik.)

A hajón és az alvó-teremben.

(Egyik vendég felbredve, felálmosan a fejét tapogatja s észreveszi hogy hiányzik a hálósi-pkája. Erre elkezdi torkaszakadtából kiabálni.) — Hé kelloer! pinczér! keresse meg nekem tüstént s küldje ide a **kommót sípkámat**.

Pinczér. (Esze nélkül föls-alad s egyenesen **Komócsy**nak esik.) Kérem Komócsy Ur az Istenért jöjön azonnal a hálóterembe, valami nagy bajnak kell lenni. Egy ur rettentő sürgős n keresteti önt.

Ez meg odamenet történt.

Beóthi Aldzsi olvassa az »Esztergom és Vidéke« autogramjai közt a Lauka Gusztávét: »Minden gyümölcs ára egy virág halála.«

— Erre a gondolatra bizonyosan az vezette Laukát, — szól Beóthy, — hogy minden beaf-teak ára egy ökör halála.

A KASZARNYÁBÓL.

Inf. Dobos: Jelentem átosan vitéz főhadnagy uram, igaz-e az, hogy nekünk most »hegyi mariné«-nk is van?

Főhadn. Zzerzsabek. Szamár! hogy beszélhetsz ilyet, »Hegymarine.«

Inf. Dobos. Hát instálom átosan, azt olvastam egy nimet ujságban, hogy a »Maros« monitor tegnapparancsot kapott »Völgymenetre indulni.«

Főh. Ja akkor, — Befehl, az Befelel, az aztán más!

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Felirat.

(Cs.-Sz.-I. község-házáról.)

Idős Csiszér János falusbíró lévén
Épüle ezen ház az falu kélciségén,
Hogy az igaz ügy itt gyámolitást nyerjen,
Az gonosz pediglen piszszenni se merjen.

*) Debizony esztergomi.

A Margit-szigeten.

— Ugy-e nagysád, valóságos paradicsom ez a sziget?

— Oh, igen, csak a temérdek szunyog ne alkalmatlankodnék itt.

— Igaz; de majd meglátja nagysád: nem lesz ez úgy, ha majd a szigetre vezető híd elkészül, mert akkor valamennyi szunyog bemehet a városba.

Vásár tarthatási jogot engedélyezett a minisztérium Hesszumező városnak, a hol még eddig soha vásár nem lévén, az első vásárt méltó ünnepélylyel akarta megnyitni az érdemes tanács.

Vettek tehát egy hordó bort, melyet a czédulaház előtt csapra ütöttek, hogy abból aztán szabadon ihatik minden vásárra megjelenő vidéki vendég, s ezáltal mintegy le lesznek kötelezve az azutáni h.-mezői vásárok látogatására.

Csapra volt már ütve a hordó; az érdemes előjáróság pedig a czédulaház hosszú asztala körül kellő komolysággal és ünnepélyességgel helyet foglalt, várta a vásárra jövéket.

Csak várnak, csak várnak. Már közel 10 óra délelőtt, nem jön senki; majd itt van a dél, még sem érkezik csak egy lélek is a vásárra.

Már most mit csináljanak, hogy a nagy hű-hó, készülődés és ünnepélyesség kárba ne vesszen?!

A főbíró indítványára elhatározták, hogy a csordát a legelőről azonnal a vásár térre kell hajtani; a dobos pedig kidobolta, hogy minden igavonó, marhával bíró ember azonnal jelenjen meg ökröstől, lovastól a vásárban s estig

álljon mindenki marhija mellett, mintha vásárban volna; a mi annak rendje és módja szerint meg is történt.

Idáig csak meg lett volna a dolog, de hát a czédulaház érdemes képviselői hogy fogják kiténtetni a vásár forgalmat irásiban?! Ez ám a bökkenő!

Hála azonban a csapra ütött hordó tartalmának és főbíró uram ebből merített találékonyságának, ezen is segítettek, ugyanis ott helyben elhatározatott, hogy a városi cassából 1 frt 75 kr. utalványoztatik vásár jövedelem czinén: mely összeg aztán a vásárbíróság által a vásári lajstromba azonnal be is vételeztetett és elkönyveltetett.

Illyen volt Hesszumezőn az első barom vásár.

Kér d. Melyik a legkomiszabb fika?

Fel. A trafiká.

EX CHATEDRA.

— Jegyzi: Orrosdy Tóbiás. —

Magyarország már a vezérek korában is fejedelemség volt.

A békák háromszor születnek újra.

Jól tudják önök, hogy a lélek ha meghal is él.

Seimeczen, — minthogy hegyes vidék, — pipát készítenek.

A szerencsétlen XIV-ik Lajos még szerencsétlenségében sem volt szerencsétlen.

A bányavárosok nem azért bányavárosok mert bányájuk van, hanem azért bányavárosok, mert bányászattal foglalkoznak.

Csak azt tudjuk bizonyosan, a miről bizonyosak vagyunk.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

F—y Sz—ó A—d. (Saarebourg.) Intézkedtünk a kiadó hivatalban. Szives üdvözet. — Gy—fly I—n. (Esztrgm.) Persze hogy következze a folytatása, de más themáról. Nagyon sajnáljuk, hogy azt a talpra esett felkészítőt, hosszú volta miatt, nem lehetett beszorítani. Béke velünk és jó kedv. A lap megy. — P—cs. (Bpst.) Mint látja, mindig közölhető egy-kettő. Folytassa. — Anonymus. (Vcz.) Az apróságból kettőt fel fogunk használni. A versen sok a javítani való. — D—i J—s. (Dbrcnz.) A kívánt lapot postára tesszük. A másik iránt is intézkedtünk. — D—k P. (Bpst.) Épen az a része nem való nyomtatás alá, a melyik mulatságossá teszi a históriát. Másat kérünk. — B—i P—r. (Srsptk.) Dehogy is alkalmatlankodik. Csak tartsa meg eddigi jó szokását.

Több kéziratról jövőre.

Laptulajdonos:

JÓKAI MÓR.

Felölös szerkesztő:

SZABÓ ENDRE.

Rajzolja:

JANKÓ.

Budapest, 1880.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.
(Athenaeum-épület.)

HIRDETÉSEK.

Oriasi végeladása

a legujabb találmányu belga szabadalmazott revolver- és lefaucheux-fegyvereknek.

Miután a gyarnak **pénze van szüksége**, annál fogva **nyakra-főre eladatik**: akinek egy jó minőségű fegyverre van szüksége, **siesen** venni, miután az életben soha sem fog többé ilyen rendkívül kedvező alkalom kínálkozni; kapható még: néhány **szabadalmazott revolver** 7 m.m. 6 lövetű 50 lépésre biztos, szabadalmazott vontesóval, 1 drb a hozzáillő tok és töltényekkel együtt, teljes, szép fényezett **3 frt 90 kr.**, **4 frt 50 kr.** a legszebbek, 1 drb 9 m.m. **revolver** kettős mozgással vontesó 100 lépésre cezít talat, tok és töltényekkel **4 frt 50 kr.** és **5 frt 50 kr.** ugyanaz teljesen 12 m.m. bű 5 frt és **6 forint**. Valamennyi revolver jótállás mellett adatik el, mind **jól belcttek** s a legjobb szabadalmazott agyval vannak ellátva. **Gyutacsos puskák** 1 csövű 5, 6 és 7 frt, ugyanilyen **kétsövű vadászfegyver** 10,50, 12, 14 frt, valamennyi legjobb **damast-csovekek** 5 egész 6 frt, a legszebb **női-revolverek**, kicsinyek, a mellényzebbe dughatók. 6 lövetűek töltényekkel együtt. — **Lütichi lefaux heux vadászfegyverek**, a legujabb szerkezettel, vont damask és parkőszeg-csovekkal darabja **20,50, 24, 28 frt** a legfinomabbak, véssével és anélkül jól kipróbálva és belöve jótállás mellett. **9,50 egész 12,50 frtg** a legjobb **salon noble fegyver**, hatulöltőt gyölygütacsossal és söréttölténnyel töltendő, jótállás mellett, ehhez illő cezítáblak öntött vasból.

Minden létező vadászati megszerzettik.

„A nagy áruáraktár irodája”
561 Wien, Stadt, Adlergasse 12. 1. Stock.

A Karassin-féle borostyánkő

lelhelyek örökösei a t. cz. vevőknek tiszteletteljesen tudomásukra hozzák, hogy bányáikban talált gazdag borostyánkőtelepek következtében nagyság szerint 80%-ig leszállították.

Ezen meszerüen olcsó árakat az alaposan, de értéktelen és az egészségre károsan ható utánzások által veszeljéztetett híre a természetes borostyánkőnek fentartani vélik.

A nekünk biztosított általunk előállított árai a **természetes borostyánkőből** erős, szívartzipkáknak diszes etuiben.

I. m. 12 cm. h. el. 20 frt most 5— frt.
II. » 10 » » » 16 » » 4.— frt.
III. » 9 » » » 12 » » 3.— frt.
IV. » 8 » » » 10 » » 2:50 frt.
V. » 7 » » » 8 » » 2— frt.
VI. » 6 » » » 6 » » 1:80 frt.

Vékony szívartzipkáknak.

I. m. 10 cm. h. el. 15 frt most 3— frt.
II. » 9 » » » 10 » » 2:50 frt.
III. » 8 » » » 8 » » 2— frt.
IV. » 7 » » » 6 » » 1:80 frt.
V. » 6 » » » 5 » » 1:50 frt.

Felsorolt árak iránt e közlemény kihirdetésétől számítandó 4 hétig érez-zük magunkat lekötelve, és fentart-juk magunknak a jogot esetleg az árak felemelni.

A megrendeléseket képviselőkhöz

W. HENN, in WIEN,

X. B. Dampf-gasse No. 11. kérjük intézni.

Természetes nagysága egy 10 cm. hosszú szívartzipkáknak.

Az esküldés az összeg be-küldése után vagy utánvét mellett törté-nik.

Eredeti nagy-sága egy 10 cm hosszú szívartzipkáknak. (cigarette.)

Utazók és lovaglóknek!

Erős uti láda nagyság és minőség szerint 2.85—35 frtg. Kézi és függeszthető uti-táska 3—12 frt. Jól berendezett uti-táska 16—60 frt. Toilett eszközöknek uti-tekere 1.80, 7 frtg. Angol plaid-szjakk 85 krtól 2.50-ig.

UJ! ruhaóvó tekere 5.75. Légparna 4.80—10 frtg. gummi uti edények 1.50—2 frt. Uti takaró, légparnával 20.50 Uj lapos zseb napóra irányítúvel 1 frt. Amer óra peremzúttával és ébresztő haranggal 8 frt. Nehez bika-izom bot 2 frtől 3.75-ig. Bőrathleta bot 5 frt. Selyem-esernyő 4 frttől

12 frtg. Szővetesernyő 2—4 frt. Uri napernyő 1.85—4 frt. Vállra füg-gesztő szivartárak 3.85—10 frt. Berendezett pince-tok 3, 5, 7 drb ávegte 9, 10.50, 13.50 frt. Angol pénz- és értékpapír-szerény 5.25, 6.75 S, 12 frt. Kedvelt drót hajfke, használata kellemes és frissítő 1.60—2 frt.

GUMMI Allóvet és anyaméh feeskendő 1.80, 2, 2.40, 3.50. fecskendő szerényben, nyomó szerkezettel 3.50, gummi ágybetét 90 kr. 1.35, 3 frt. **Belölt Revolver** 25 tölténnyel 5—25 frtg. **Eső-köpeny** kanzsával, mindkét oldalon viselhető 11, 11.60, 12 frt. Erős bő gummi eső-köpeny lovaglóknek 15.75, 17.30, 19 frt.

Angol disznóbőr nyereg 15 frttől 35 frtg. kantár 2.65-től 4 frtg. kettős szarval 4.80—8 frtg. kengyel szj 2.50—3.50-ig, nyereg terhelő 2.25—3.50, izasztó 3—5 frtg. zabla 1.80—3. 50, trenzlí 50 krtól 2 frtg. kengyelvas 1.60—3 frt. **Uj heveder** önműködő szorítóval 6 frt. Istálló lámpás biztonság: záccsal, olajra és petroleumra frt. 2—3.50 Lovagló gamasnik szarvas és borju bőrből 4.50—7.50-ig. Rhinoceros bőri lovagló-vesszők 60 krtól 2.50-ig. Lótisztító keztű 90 kr. Bőr puhító zs 60 kr. 1, 3 frt, nyereg tisztító szappan 80 kr. **Üvegömb-dobó-gépek** czellőveszet tanuláshoz 20 frt, 100 drb. töltött üvegömb 5 frt

Megrendeléseknél képes árjegyzéket mellékel.
Kertész Tódor, BUDAPEST,
Dorottya utca 1.

Sumatra-gyémántok.

E valóban pompás kövek rendkívüli tüzzel bírnak, víztisztségűek, s csupán a próba által különböztethetők meg a valódiaktól. Szállítunk viteldíjmentesen **gyűrűket**, **tömör double-aranyból**, darabját **3, 4 frtért**, **fülbevalókat**, **tömör double-aranyból**, párját 5 6 frtért az összeg bérmentes megküldése mellett. Gyűrűknél a bőség megjelölendő.

Tömör arany-double mellgombok kövekkel 3, 4 frtjával, és tömör arany-double órálnaczok, legujabb jellegben, 3, 4, 5, 6 frtjával szintén kaphatók.

Ékszer-árak gyári raktára: Bécs, Stadt, Adlergasse 12. I. St.

14 nap alatt

a világhírű dr. **Rix-féle** eredeti **Pompadour Pasta** eltávolít minden tisztátalanságot az arczról u. m.: szeplőt, májfoltot, keléseket, fekete szemcséket, himlőfoltokat, orrvörösséget. Ezen pasta a bőrnek finom, puha, bársony kinézést ad; az eladás jótállás mellett történik, s ha hatása nem lenne, a pénz akadály nélkül visszaküldetik. Egy üveg használati utasítással 1 frt 50 kr.

Rix Vilma, Dr. Rix Adalbert özvegye
Wien, Stadt, Adlergasse 12. I. Stock.